

Лабораторна робота № 1-6

ВИЗНАЧЕННЯ ВІДНОШЕННЯ ТЕПЛОЄМНОСТІ ГАЗУ ПРИ СТАЛОМУ ТИСКУ ДО ЙОГО ТЕПЛОЄМНОСТІ ПРИ СТАЛОМУ ОБ'ЄМІ

Мета роботи: визначити відношення теплоємностей газу при сталому тиску та сталому об'ємі, ґрунтуючись на першому законі термодинаміки.

Обладнання: балон із двома трубками і кранами; рідинний манометр, гумова груша або насос.

Теоретичні відомості

Теплоємністю тіла C називається відношення нескінченно малої кількості теплоти δQ , отриманої тілом, до відповідного приросту dT його температури:

$$C = \frac{\delta Q}{dT}. \quad (6.1)$$

Теплоємність одиниці маси називається питомою. Її позначають літерою c (маленька). Більш зручною є молярна теплоємність – теплоємність, що віднесена до одного моля речовини; позначається літерою C (велика). Обидві наведені теплоємності пов'язані співвідношенням

$$C = c\mu, \quad (6.2)$$

де μ – молярна маса.

Теплоємність газу залежить від умов, за яких тілу передається тепло. Використаємо для обчислення теплоємності перший закон термодинаміки:

$$\delta Q = dU + \delta A = dU + PdV, \quad (6.3)$$

де dU - зміна внутрішньої енергії тіла, δA - виконана газом робота, P – тиск газу, V – його об'єм.

Підставивши (6.3) у (6.1) отримаємо:

$$C = \frac{dU}{dT} + P \frac{dV}{dT}, \quad (6.4)$$

або з урахуванням того, що для моля ідеального газу

$$U = \frac{i}{2}RT, \quad (6.5)$$

отримаємо:

$$C = \frac{i}{2}R + P \frac{dV}{dT}. \quad (6.6)$$

Тут $R = 8,314 \text{ Дж/(моль} \cdot \text{К)}$ – універсальна газова стала, а i – число ступенів свободи молекули газу. Для одноатомного газу $i = 3$, для двоатомного ідеального газу $i = 5$ і для триатомного $i = 6$. При цьому для двох- та триатомного газу передбачається наявність жорсткого зв'язку між атомами у молекулі.

З рівняння (6.6), з урахуванням рівняння Клапейрона – Менделєєва (7.8), можна отримати вираз для теплоємності ідеального газу при сталому об'ємі та теплоємності при сталому тиску:

$$C_V = \frac{i}{2}R, \quad C_P = \frac{i+2}{2}R. \quad (6.7)$$

Відношення теплоємностей при сталому тиску і сталому об'ємі $\gamma = C_P/C_V$ відіграє у термодинаміці суттєву роль. Зокрема, воно входить у рівняння Пуассона, яке описує адіабатичне (без теплообміну із зовнішнім середовищем) розширення газу

$$PV^\gamma = \text{const}. \quad (6.8)$$

Для ідеального газу γ легко визначити з (6.7):

$$\gamma = \frac{i+2}{i}. \quad (6.9)$$

Однак, не завжди є відомим хімічний склад газу, тобто невідоме i . Тому важливими є експерименти, що дозволяють визначити C_P/C_V для будь якого – газу, близького за властивостями до ідеального. Один з найпростіших методів визначення C_P/C_V – метод Клемана та Дезорма. У цьому методі використано адіабатичне стиснення та розширення газу.

Газ, вміщений у посудину, послідовно проходить через три стани. Кожен із цих станів характеризується відповідно тиском P , об'ємом V та температурою T . Перший стан має параметри P_1, V_1, T_1 , другий – P_2, V_2, T_2 , третій – P_3, V_3, T_3 .

Перший стан характеризує газ, що знаходиться у закритій посудині при кімнатній температурі T_1 і тискові P_1 , який дещо перевищує атмосферний тиск.

Якщо сполучити посудину на короткий час з атмосферою, то відбудеться адіабатне розширення газу, його тиск зрівняється з атмосферним P_2 , а температура T_2 знизиться внаслідок швидкого розширення газу. Цей перехід описується рівнянням Пуассона (6.8), яке за допомогою рівняння Клапейрона приводиться до вигляду :

$$\left(\frac{P_1}{P_2} \right)^{\gamma-1} = \left(\frac{T_1}{T_2} \right)^\gamma. \quad (6.10)$$

Внаслідок теплообміну з оточуючим середовищем газ у закритій посудині перейде з другого стану у третій. При цьому температура газу вирівняється з кімнатною $T_3 = T_1$, об'єм не зміниться, а тиск P_3 зросте. Цей перехід описується законом Шарля:

$$\frac{P_3}{P_2} = \frac{T_3}{T_2} = \frac{T_1}{T_2}. \quad (6.11)$$

Розв'язавши сумісно рівняння (6.10) і (6.11), знайдемо:

$$\gamma = \frac{\ln P_1 - \ln P_2}{\ln P_1 - \ln P_3}. \quad (6.12)$$

У формулі (6.12) згідно з умовами експерименту P_2 – атмосферний тиск, а тиски P_1 і P_3 дещо перевищують P_2 . Якщо різницю між тиском газу в посудині та атмосферним тиском вимірювати рідинним манометром, то відміна тисків буде визначатися висотою h_1 і h_2 рівнями рідини (води) у колінах манометра, тобто $P_1 = P_2 + \rho g h_1$ і $P_3 = P_2 + \rho g h_2$, де ρ – густина рідини.

Через те, що $\rho g h_1$ і $\rho g h_2$ є малими порівняно з P_2 , то логарифми тисків можуть бути виражені так:

$$\ln(P_2 + \rho g h_1) = \ln P_2 \left(1 + \frac{\rho g h_1}{P_2} \right) \approx \ln P_2 + \frac{\rho g h_1}{P_2}, \quad (6.13)$$

$$\ln(P_2 + \rho g h_2) = \ln P_2 \left(1 + \frac{\rho g h_2}{P_2} \right) \approx \ln P_2 + \frac{\rho g h_2}{P_2}. \quad (6.14)$$

Після підстановки (6.13) і (6.14) у (6.12) отримаємо:

$$\gamma = \frac{h_1}{h_1 - h_2}. \quad (6.15)$$

Опис установки

Прилад, що використовується у цій роботі, являє собою скляний балон Б (рис.6.1) наповнений повітрям і щільно закоркований. Балон береться настільки великим, щоб можна було знемахувати змінами об'єму газу у колінах манометра. Крізь корок проходять дві трубки: одна з них з'єднана з рідинним манометром М (рідиною у манометрі є вода), друга з комбінованим краном К. В одному з положень К об'єм балона з'єднується з оточуючим середовищем, а в іншому – з гумовою групшею або насосом (Н). Отвори крана та трубки, з'єднаної з краном К, повинні забезпечити вихід повітря за досить короткий час, тому що у протилежному випадку процес не може вважатись адіабатним.

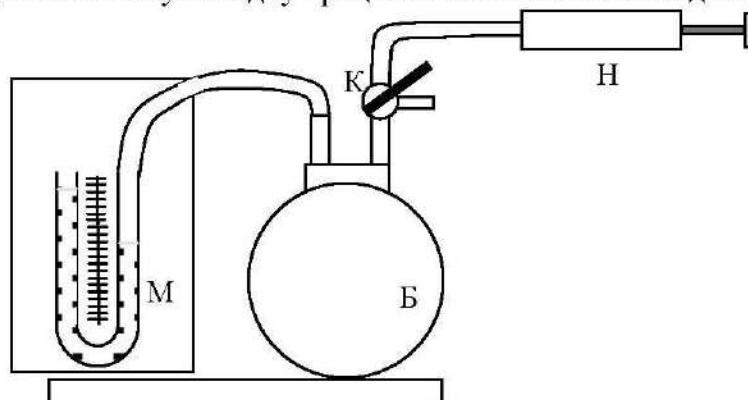

Рис. 6.1

Послідовність виконання роботи

Знайомлячись із приладом, необхідно приділити увагу призначенню крану К. Спочатку кран знаходиться у положенні, за якого об'єм балона ізольований від атмосфери та під'єднаний до насоса.

1. Накачати за допомогою насоса повітря настільки, щоб різниця рівнів у манометрі h_1 сягнула 7-8 см. Унаслідок роботи стискання, яка виконана зовнішньою силою, температура повітря в балоні дещо підвищиться. Стиснуте та нагріте повітря у балоні почне охолоджуватись до кімнатної температури. Через 3-5 хвилин, коли припиниться зміна рівнів рідини у манометрі, слід записати різницю рівнів рідини у колінах манометра h_1 .

2. Швидко з'єднати краном об'єм балона з атмосферою і знову перекрити вихід в атмосферу в той момент, коли рівні рідини у манометрі вирівнюються. Якщо все це зробити достатньо швидко, то теплообмін між повітрям у балоні та оточуючим балон повітрям не встигає відбутися, тобто тут матиме місце адіабатне розширення повітря. Повітря у балоні, розширюючись, виконує роботу проти сил зовнішнього тиску за рахунок своєї внутрішньої енергії, завдяки чому охолоджується. Через деякий час повітря у балоні нагрівається до кімнатної температури і його тиск підвищується. У зв'язку з цим стовпчик рідини у коліні манометра, що під'єднане до балона, почне знижуватись.

3. Після того як зміна рівнів у колінах манометра стабілізується, треба визначити та записати різницю рівнів h_2 . Дослід (п.п. 1-3) повторити 8 разів. Результати вимірювань занести до таблиці 6.1.

4. За формулою (6.15) вирахувати γ для кожного з дослідів і знайти його середнє значення.

5. Обчисліть середньоквадратичну похибку $s_{\langle \gamma \rangle}$ та відносну похибку ε .

Результати занести до таблиці 6.1.

6. Записати кінцевий результат у вигляді $\gamma = \langle \gamma \rangle \pm t_{\alpha,n} s_{\langle \gamma \rangle}$.

Для коефіцієнта довіри взяти значення $\alpha = 0,8$.

Контрольні запитання

- Як пов'язані між собою питома та молярна теплоємності?
- На скільки більша молярна теплоємність при сталому тискові за молярну теплоємність при сталому об'ємі?
- Поясніть суть першого закону термодинаміки.
- Дайте визначення рівноважних ізопроцесів та адіабатичного процесу і зобразіть їх на термодинамічних діаграмах.
- Зі співвідношення (6.8) отримайте співвідношення (6.10).
- Як вплине на результат досліду запізнення при перекриті крану К?
- Як вплине на результат досліду наявність водяної пари у повітрі, яким наповнено балон?

Література

- Кучерук І.М., Горбачук І.Т., Луцик П.П. Загальний курс фізики. Т.1. "Техніка", К., 1999.
- Савельев И.В. Курс общей физики. В 3т. Т.1. §83-88. - М.: Наука, 1982.
- Сивухин Д.В. Общий курс физики. Т.2. §18-23. – М.: Наука, 1975.

Таблиця 6.1

n	Різниця рівнів рідини в манометрі		γ	$(\gamma_i - \langle \gamma \rangle)^2$
	h_1 , см	h_2 , см		
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
$t_{\alpha,n} = \dots$		$\sum_{i=1}^8 \gamma_i = \dots$		$\sum_{i=1}^8 (\gamma_i - \langle \gamma \rangle)^2 = \dots$
$\varepsilon = \frac{S_{\langle \gamma \rangle}}{\langle \gamma \rangle} \cdot 100\% = \dots$	$\langle \gamma \rangle = \frac{\sum_{i=1}^8 \gamma_i}{8} = \dots$		$S_{\langle \gamma \rangle} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^8 (\gamma_i - \langle \gamma \rangle)^2}{8 \cdot 7}} = \dots$	

Кінцевий результат:

$$\gamma = \underline{\hspace{10em}}$$